

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
 egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
 Egyes szám ára 20 fillér.
 Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDAJA ÓZD.
 hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
 Kéziratok nem adatnak vissza

Események.

Két érdekes kép — mely a gyár kapujának belső oldalára van kifüggesztve — vonja magára az arra járó-kelő itt-honiak s idegenek figyelmét egyaránt már néhány hét óta. E sorok írója is meglepődve állott meg e képek előtt, amelyek egyike egy szép palotát, a másika pedig egy kies tájat, elszórtan házakkal, egy kellemes üdülőhelyet varázsol szemünk elé.

Közelebbről nézve hamarosan meg is győződhetünk a mellé írott jegyzetekből, hogy mit ábrázolnak azok.

Nézzük csak a palotát. Biz az nem más, mint a megígért s oly hamar megvalósult Rimamurányi-árvaház. Bizony ezt tudva, nagyot néz az ember, mert azt senki nem reménylette, hogy az ígélet ily díszes testet öltön. Boldog mnnkásai a Társulatnak, ha egyszer itt kell hagyania egyiknek másiknak támasz nélkül hitt árváit, védőszárnyai alá veszi az árvahá-

zi intézmény s atya helyett atyát, anya helyett anyát ad nekik az intézeti gondnok, tanító s tanítónőkben. Mert bizony olyan felügyelet, nevelés s ellátásban fognak itt részesülni az árvák, amelyek a becsület, a munkásság oly alapkövét helyezik el bennük, amikre bátran támaszkodhatnak s építhetnek még az élet viszontagságos küzdelmeiben is.

Mint mindén jónak, úgy ez intézménynek is akadtak ellenségei, akik mindenféle rémhíreket iparkodtak terjeszteni az árvaházról s annak intézményeiről, amelyek kételyeket támasztottak sok emberben. Ezen tartózkodás és kétely azt hiszem, csakhamar eloszlik még azoknál is, ha e díszes palotára tekintenek, de akkor még inkább, ha majd az ott nevedő árvák meglegeget, viruló arcocskáit látni fogják.

A másik kép azt a helyet ábrázolja, amelyet a Társulat azoknak a nyugdíjazott munkás családoknak szánt lakó és tartózkodási helyül, akik becsülettel, hű-

séggel szolgáltak egész a jól megérdemelt nyugalomba vonulásig. Igazán humanus egy intézmény ez, amely a társulat vezetőségének igazi emberbaráti szeretetét tükrözi vissza.

E telepen szép külön lakás jut az oda helyezett családoknak kerttel, udvarral s oly darab földdel, a melyekben foglalkozva: kellemesen, unalom nélkül töltheti el idejét; s ezen időtöltése még haszonnal is fog járni, mert ezen földcsékén bizony mindaz a vetemény s zöldség féle meg fog teremni, ami a háztartás szükségleteit bőven ki fogja elégíteni. A hely azonkívül oly szép és kellemes, hogy bátran nevezhetjük a rokkantak üdülő helyének, mert szép vidék, jó víz, jó levegő azok a jó éltető elemek, amelyek felfrissítik, felelevenítik s életkedvét csak fokozzák az embernek. E tényezők itt mind feltalálhatók.

Ime tehát egy fehér holló a sok közül, egy iparvállalat, amelyik nem csak arra törekszik, hogy saját érdekei kielé-

TARCA.

Az átlukasztott csáko

Írta: Prém József

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

A bazini kastélyban sok műkincs és családi emlék közt egy átlukasztott csáko is szerepel.

Nem valami különös főveg, csal olyan, mint a Cobor féle huszárezred minden egykori tagjáé volt. De a mikor kérdezi az ember, miért őrzik: igen büszke feleletet kap.

— Nem is emlék tárgy ez. Több, sokkal több! valóságos ereklye.

— Ereklyre? Ez a rongyolódó csáko?

— Az bizony. A magyar becsület, a nemzeti büszkeség a hazai virtus védelmének ereklyéje.

Amikor először láttam azt a csákot, kíváncsi-an néztem és érdeklődéssel tudakoltam a történetét. . . . Szép asszony bűvös szeméről, egy udvari bál éjszakájáról, egy tüzes csárdásról és egy élet pusztulásáról szól ez a történet.

Hej, de híresek is voltak annak idején a Cobor huszárok! Azóta se láttunk olyan ezredet.

Bécs városa szép asszonyai, szép leányai csak úgy reszkettek a daliás tiszteijért.

Sok nyalka magyar legény hódított akkor a császárvárosban és nem egy házasság jött létre az udvar közbenjárására.

De galiba is volt elég. Félelmes hirben állt az ezred. Minden közlegénye híres verekedő. S a tiszték nem túrték, hogy bárki görbe szem-

mel nézze a magyart. Hát még az udvarlásban milyen rettegett volt a hadnagy, főhadnagy és kapitány, de még az őrnagy is!

Minden szép asszonnyal megáldott férj óva húzódott a Cobor huszároktól, nehogy baj esék a házaselete nyugalmában.

Az összekoccanások napirendben voltak. Pár-bajra azonban ritkán kerül a dolog, mert a Mária Terézia előtti korszakban roppant szigoruan büntettek mindenkit, aki fegyverrel kezében védte a becsületét. Jaj volt annak, aki a tilalmat áthágta. Száműzetés, de sőt halál is várt a vétkesre.

Am a Cobor huszárok fittyet hánytak mindenféle szigoru rendeletnek. Szembeszálltak azok még az ördöggel is, hát hogyne mertek volna kikezdeni holmi udvari auktoritások irkafirkáival!

A kiváltságot még Cobor Ádám, az ezred korábbi vitéz parancsnoka szerezte meg.

Egy izben felvette ragyogó szép ruháját, felkötötte hadverő kardját és beállított a császári udvarba. Egyenesen az uralkodó elé járult és így szólt:

Félség! Esedezem: Ne terheltesék az armádia vezetőinek kivételt tenni az ezredemmel. Tisztelem, becsülöm a regulát, de ami igaz, az ikaz és keservesen igaz az, hogy katonát nem célszerű fékezni a virtusának kifejtésében. Aki huszár, az verekedjék, Félség! nemcsak akkor, ha háboru van, de akkor is, ha becsülete követeli. Am büntessék azt, aki megszegi az ud-

vari tilalmat, de én sem tűrök egy pillanatil olyan tisztet az ezredemben, aki foltot tűr a bátorságán. Azért van kard az oldalán, hogy védekezzék, ha támadják, s ha ő támad, akkor is bizonyára oka van rá a Cobor huszárnak.

Az uralkodót meglepte ez a bátor föllépés és az ezredes vidám ábrázattal hagyta el a császári palotát.

Azóta kedvükre verekedhettek a Cobor huszárok s amikor gróf Pálffy János került az ezred élére, ez a harci kedv szinte lángot vett köztük.

Mert vitéz volt és elszánt ember Pálffy. Egyszerű katonának ismerte még akkor mindenki és senki sem merete sejteni, legkevésbé tán ő maga, hogy néhány év mulva fölfelé ragadja a sors hatalma és egykor Magyarország híres nádora lesz.

Husz éves sem volt, amikor már a kapitányi rangot kapta, még pedig Bécs ostrománál. Olyan bátran harcolt, a vasaszedében, hogy mindenki csodálatát vivta ki

II.

Fényes udvari bált rendeztek a császári palotában. Összegyűlt a szép ország sok szép és előkelő hölgye. De legszebb volt Kaunitz Eleonora grófnő, sugár magas termete, sötétkék szemei, fejedelmi tekintete, mesébe illő, hullámos ragyogó haja és arcának üdesége, szoborszerű szabályossága, heteken át alkalmat adott

gitessenek, hanem mindenkép gondoskodik alkalmazottjairól, esetleges árváikról, gondoskodik arról is, hogy munkásai megöregedve, kellemes, nyugodt otthonban tölthessék agg napjaikat.

Vajha e példa mindenfelé követésre találna, úgy a magyar munkásság nyugodtabban hajtaná estéenként álomra gondterhes fejét.

Közegéségi viszonyainkról.

A spártaiak, ha az anya beteg gyermeket hozott a világra, megölték a csecsemőt, mert nem akarták, hogy az országnak csak egy beteg polgára is legyen. De a mi szemünkben gyilkosságnak látszó cselekedet, akkor a legeszményibb erkölcsi alapokra épített hőstett volt. Egészséges testben van egészséges lélek, egészséges ország lakossága tud csak imperialisztikus erős nemzetté fejlődni. Magyarországot büszkén nevezhetjük a legegészségesebb országok egyikének, mert halandóságunk nem olyan nagy, mint a külföld bármely országáé, járványok az országban nem grassálnak, tifusz, kolera, hála Isten évtizedeken át nem pusztítja lakosságunkat, mert levegőnk tiszta, ivóvizünk az egész országban mindenütt jó, a föld megtermi az ő egészséges áldásait, a magyar faj, mely most is bebizonyította Londonban, hogy erő dolgában elől jár, a világ egyik legelső népe lehetne, ha a kívándorlás nem vinné el lakosságunk egy részét távol Amerika mezőire és bányába.

Közegéségi ügyünk állandóan fejlődik, javul, orvostanáraink díszei lehetnének a világ bármely egyetemének s ma már a községi orvos tudása, ismerete és szak-

a bécsi poétáknak és udvari dillettánsoknak, hogy szonettek, magasztaló madrigulákat zengjenek róla.

És hogy táncol a gyönyörű Eleonóra! Kört formáltak a vendégek, ahol táncosával megjelent az óriási teremben.

Nem mérközhetett vele senki, csak egy asszony, egy magyar asszony, aki még szebb volt, mert irigység sem lakozott szívében: Pálffy János grófné. Csodálta az urát és nem bánta, ha másnak is tette a szépet. Ő biztos a maga dolgában! De lehetett is. Mert szeretni, csak a feleségét szerette a parancsnok.

A terem közepén egymás mellett állt a két bájos rösszony és fogadták a hódolatokat. Oly szépek voltak, hogy maga az uralkodó is tágra nyílt szemekkel nézte őket.

Magához is intette az öreg Kaunitz grófot: Charmante! Ilyen lány! Nincs büszkébb apa a birodalomban! Aztán a daliás Pálffyhoz fordult a felséges úr:

Magnifique! Ilyen feleség! Van-e boldogabb férj összes alattvalóim közt?

Az apa és a férj boldog mosollyal és jobbagyi hódolattal fogadták a kegyes bókokat. Észre sem vették, hogy egy előkelő ur lépked a két ünneplő dáma felé s zavarja a szép csoportot.

Ki az? kérdezte az uralkodó, mielőtt hoszszunyelű szemüvegét arcához emelte, hogy jobban lásson.

Kaunitz sietett az alázatos válasszal:

A württembergi herceg... János Frigyes öfensége...

(Vége köv.)

értelme sem marad bármely fővárosi orvosé mögött. Kitűnő gyógykezelési módjaik, és széles látókörük megnyugtatja az ország minden beteg emberét, mert univerzális tudásuk soha sem hagyja őket cserben. Igen helyesen tették orvosaink, amikor figyelembe vették a külföldről beözönlő speciálításokat, melyek Magyarországon is óriási mennyiségben fogyván el, nem sokára is utánzókra akadtak. Gyógyszer-speciálításainkban is versenyre keltünk a külfölddel és ma már alig van olyan gyógyszer, melynek ne volna nálunk méltó versenytársa. Szóval igyekezünk a külföldi szereket az országból kiszorítani, hogy ezáltal is megőrösiük a magyar termékek fogyasztóképességét.

De vannak magyar specifikumok is, melyeket utánoznak, bár nem tudják nekik azt az eredetiséget megadni, mint amely az eredeti szerben rejlik. Ilyen szer pld. a Brázay-féle sóborszesz, mely hosszú időn keresztül versenytárs nélkül állott, mignem hazánkban akadtak számtalanok, kik sóborszesz elnevezés alatt olyan borszeszt hoztak forgalomba, melyet menthollal és más szerrel vagyítve, száz meg százféle betegség ellen gyógy és orvosszerű ajánlottak. Ujabb időben igen sok panasz merült fel aziránt, hogy engedély nélkül hangzatos elnevezéssel vásári módon reklámozott elnevezések alatt sóborszesz készítmények kerültek forgalomba, melyeknek egyáltalában nem volt az engedélyük, hogy azokat gyógyszer-különlegességek címen árúítsák. Az Országos Közegéségi Tanács igen helyes véleménye alapján ezek a sóborszesz keverékek nem tekinthetők gyógyszereknek, mert tudvalévőleg a sóborszesznek a konyhasón és borszeszen kívül egyebet nem szabad tartalmaznia, és azért hozta, legujabban a belügyminiszter azt a rendeletet, hogy minden más összetételű sóborszeszt büntetés terhe mellett ki kell vonni a forgalomból és az elárusítók ellen a megtorló eljárást meg kell indítani.

Nagyon helyes, hogy a széles látókörű vezérférfiak a közegéségi érdekében minden tőlük telhetőt megtesznek s bár több gyárosnak igen nagy kára, amennyiben sok százezer üveg sóborszesz készítményt kell a forgalomból kivonniuk, de ennek okát csakis önmagukban kereshetik, mert törvényellenes volt eljárásuk, amennyiben engedély nélkül állították elő és ajánlották különböző betegségek ellen az ő mentholos készítményeiket.

A Gyógyszerésztestület és az Orvos Szövetség is már régi idő óta kíséri figyelemmel nemcsak a sóborszeszek, hanem sok biztos gyógyszer különös születési módját, hozzá is szólottak gyakran a vásári módon valló kínálás elfajult módjához, nagyon üdvös dolog tehát, hogy közegéségi ügyünkre éber szemmel őrködik az erre hivatott hatóság és tüzzel-vassal pusztítja mindazokat az egészségre ártalmas szereket, melyek megszámlálhatatlan mennyiségben kerülnek forgalomba.

Az ország lakosságának egészsége, mint fentebb mondtuk, van oly fontos, mint bármely közigazgatási, mezőgazdasági, ipari és kereskedelmi érdek, mert csak

egészséges testből fejlődhetik egészséges lakóság és az ország vezérei ily fontos közegéségi ügyi kérdésekben csakugyan nem lehetnek figyelemmel egyesek érdekére. *Az egészség minden előtt.*

A közönség köréből.*)

VÁLASZ A VÁLASZRA.

Vasárnap délután a főutcán korzózva, lépten nyomon találkoztam emberekkel, kik azzal üdvözölték egymást, hogy olvasták e már az Ózdi Hirlapban megjelent számár cikket. Számár cikk? ! Ez unicum, melyet meg kell nézni. Kerítettem tehát magamnak említett lap legfrissebb számát s tényleg találtam benne egy számártól eredő cikket, legnagyobb csodálkozásomra azonban mint „Választ“ az én, — közérdekből irt „Tűzveszélyes ház“ című cikkemre. Természetesen jól mulattam azon, s örültem is, hogy nem akadt ember, aki állításaimat megcáfolni próbálta volna, a mi annak a jele, hogy minden szavam igaz volt.

Vasárnap délután lévén, amúgy se akadván fontos leendőm, elhatároztam hogy felkeresem azon csodaszamarat, s megkérdem, mi indította őt arra hogy „irió babérokra“ vágódott. Felkerestem őt tehát „megtámadott otthonában“ s megkértem, volna oly szíves erre vonatkozólag nyilatkozni. Készségesen tette meg, azonban előrebocsájtotta, hogy rövid lesz, amennyiben szeretett gazdája nemsokára érte jön, hogy megtegye rajta a szokásos „versenylovaglást.“

A történetet körülbelül így adta elő: gazdája olvasván az „Ózdi Hirlapban“ megjelent „Tűzveszélyes ház“ című cikket; gondolt nagyot és merészet, hogy majd így meg úgy, ő bizony válaszolni fog rá. Azonban hiába törte fejét három éjjel, három nap; hiába rontott el vagy 500 iv papirost, sehogy sem sikerült neki ezen szokatlan munka. Végre harmadik éjjel úgy éjfél felé annyira bele izadt ebbe a munkába, s annyira felizgatta magát tehetetlensége miatt, hogy felzaklatott idegei lecsillapítandó, elővette hegedűjét s irgalmatlanul nyiszálni kezdte. Ez azonban oly rémes volt, hogy az én különben erős idegeim sem bírták el soká s torkom szakadtából kiabálni, azaz ordítani kezdtem. Azt hiszem tulharsogta a „hegedűjátékot“, mert egyszerre csak csönd lett. Reméltem, hogy most már nyugalomba helyezhetem fáradt testemet, midőn nemsokára, éppen a kísértetek órája lévén „megtámadott otthonom“ ajtaján egy kísérties vörös fej kukkant be. Meglepetésem még jobban nőtt, midőn abban a valakiben, aki nyakamba borult és csitítani kezdett, szeretett gazdám és kenyeres pajtásomat ismertem fel. Azt kérdeztem tőle, mi a bajod édes kedves jó gazdám? erre ő azt felelte; jaj kedves pajtikám, csacsikám sőt paripám, nagy az én bajom: Én szegény fűrész, tartalékos bakakáplár, ki négy évig jártam az iskola — mellett, cikket akarok írni, azonban valahányszor úgy vélem, hogy elkészültem vele és hangoosan felolvasom, magam is belátom, hogy számár cikk, tehát a tekintetes szerkesztőség nem fogadja el tőlem. Vigasztal-

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

tam őt s azt mondtam neki, tudod mit pajtás, irdd a cikk alá az én „i. á.,” nevet, s biztosítalak róla, hogy a tekintetes szerkesztőség már mint curiósumot is biztasan elfogadja. Gazdám megköszönte tanácsomat, megölelt és megcsókolt, másnap reggel pedig sietett a cikkkel a szerkesztőségbe. Így látott napvilágot a „számár cikk.”

Tisztelt szerkesztő úr, azt gondolom hogy az ily „cájolatokra” nem kell viszont választ adnom, s így ezen ügyet részemről befejeztem tekintem.

a. a.

H I R E K.

Az apátfalvi esperes kerület testvérisége. Mőzer Béla csernelyi plébánost 25 éves papi évfordulója alkalmából paptársai diszes evangéliumos könyvvel lepték meg — a község bucsuja alkalmából. Az izlésesen kiállított könyvet Szabó Antal esperes plébános adta át — eszmékben gazdag beszéd kíséretében, melyre a vidék közkedvelt pásztora meghatottan válaszolt.

Bérmálás a várkonyi kerületben. Mint értesülünk a bérmálás a következő programmal fog ezidén az itteni kerületbe lefolyni. O Exellenciája Samassa József egri bibornok érsek kiadott főpásztori levele szerint megbizta Eger püspökét Szmercsányi Lajos Ő Méltóságát, hogy helyette végezze a s.-várkonyi kerületben a bérmálást a következő utitervezet szerint: 1908. szept. 5-én este: Megérkezés Arlóba. 6-án bérmálás Arlóban, átrándulás Várkonyba, 7-én bérmálás Várkonyba, 8-án bérmálás Ózdon, 9-én bérmálás S.-Németiben 10-én bérmálás Sátán, 11-én bérmálás Nádasdon, 12-én Elutazás Arlóból vissza Egerbe.

Uj iskola. Ózdon. Mint értesülünk az ózdi róm. kath. iskolaszék egy új elemi iskolának építését hatorázta el, s annak építésére pályázatot is hirdetett már. Az új iskola lehetőleg még ez idén lesz rendeltetésének átadva.

Jó hír. Az ózdi polgári önképzőkör az italmérés engedélyt megkapta s a jövőhét közepétől a legjobb bor leszen kimérve, ha még ez sem hozza oda a t. tagokat, hát vége a magyar virtusnak.

Képkiallítás Ózdon. Az országzerte jóhírnévnek örvendő „Magyar Művészet Műkereskedés” vállalat kizárólag műbecsű képekből kiállítást rendezett Ózdon a tiszti kaszinó tánc termében. Megnyitás f. hó 15-én és tart f. hó 21-ig. Nyitva d. e. 9—1-ig, d. u. 3—7-ig, beiepti díj nincs. Reméljük, hogy az itteni műértő közönség megragadja az alkalmat, hogy aránylag olcsó áron jó képet vásároljon. A képek úgy halljuk, részletfizetés mellett is kaphatók. A kiállításról bővebbet a jövő számban.

Táncmulatság. Az ózdi gyári tűzoltótestület augusztus 20-án Szent István napján a vízszűrő telep előtti téren, spját pénztára javára tűzijátékkal egybekötött nyári táncmulatságot rendez. A mulatság kezdete d. u. 3 órakor. A zenét a gyári és egy cigány zenekar szolgáltatja. Beléptidij 1 kor. családjegy (4 személyre) 2 korona.

Az új szeszadó törvény folytán úgy mint minden szesz ára, a világhírű Brázai sósorszesz ára is drágább lesz, már szeptember hó 1-től kezdődőleg. Azért mindenki saját érdekében cselekszik, ha szükségletét még e hó folyamán, szeptember elseje előtt szerzi be. A brázai sósorszesz — mint ismeretes — mindenütt kapható.

Dinye szezon. Örömmel regisztráljuk azon tény, hogy az itteni Keresztény fogyasztási szövetkezet, egyik agitis igazgatósági tagja indítványára még tavaly határozta el a dinye elárulást. Az igazgatóság a dinye beszerzésével természetesen a szövetkezet ügyvezetőjét bízta meg, aki feladatának teljesen megfelelt, amennyiben jó minőségű dinyét szerzett be s elég

olcsó. Elmulasztotta azonban, sárga dinyét is beszerezni, amely dinnye fajt is kedvelik és sokan kéri. Érkezett ugyan egy pár méter mázsa sárga dinye is azt azonban azonnal szétkapkodták. Kérjük tehát az ügyvezetőt, ha módjába áll több sárga dinyét is szerezen be. Elismerés illeti a szövetkezetet, hogy árusításával, a dinye árakat letörte, bár így volna más árukkal is.

A kereskedők a takarmánykiviteli tilalomról. — Az Országos magyar kereskedelmi egyesülés a takarmánykivitelének tilalmazása érdekében megindult mozgalom folytán felhívta vidéki kerületeit, hogy nyilatkozzanak, vajjon a kerület viszonyai megokolja-e a tilalom elrendelésének szükségét. A felhívásra a kerületek tulnyomó része azzal válaszolt, hogy a takarmány termék nem annyira gyenge, hogy a tilalom elrendelését csükségessé tenné. Tekintettel arra, hogy a nyári szünet folytán az egyesülésnek nem állott módjában a kérdés kellő sürgőséggel igazgatósági, vagy választmányi ülésen tárgyalni: A központi elnökség minden hozzáadás és külön állásfoglalás nélkül terjesztette fel a földmívelésügyi miniszterhez a kerületek jelentéseit.

Keserű utóízű édes pálinka és a kárhatalommal visszavándorolt szalámi. Vargócai Miklós házi szolgávé avangált borbélysegéd, egy itteni vendéglősnél volt alkalmazása ideje alatt, többször megvolt bizva Blaskó Vithold itteni fűszerkereskedőtől áru cikkeket elhozni. Azonban ezen helyről egy átlumpolt éjszaka után kilelt csapva. Alkalmazás hiányában elakart utazni. Elutazni azonban pénz hiányában nem tudott. Gondolt nagyot és merészet. Beállít Blaskó V. kereskedésébe és rendelt a volt gazdája számlájára több rendbéli árukat, azt mondván, küldjék délután haza.

Mivel szalámira és 4 üveg likörre sürgős szükségök van, azt magával viszi. Délután midőn Blaskó V. a kereskedő hazaszállította az árukat, sült ki csak a turpisság, mivel a vendéglős semmit sem tudott a rendelményről. Feljelentvén a dolgot a csendőrségnek, ezek meg is csipték másnap a jómadarat Miskolcon az iprtestület helyiségében, még pedig az elfogyasztott jó itóka hatása alatt elterülve egy padon. Az üvegek édes tartalma már nem volt visszahódítható. A szalámi fele azonban egy sajóvárkonyi jégverem sikeres megostromlása folyán meglett. És a Miki? ő most érzi az édes pálinka keserű utóízét, és a szalámi nehézsúlyát S.-Szt.-péteren.

Bakancsszállítás. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a közös hadsereg részére az 1909 évben szükséges bakancsok, csizmák és egyéb bőrfelszerelési cikkek szállítására pályázat hirdetik. Egy-ségár a bakancsoknál 12 K. 10f. — 13 K. 50 f., a csizmáknál 16 K. 47 f. 22 K. 89 f., az 1 Korónás bélyeggel ellátott ajánlatok ott hol ipartestület van, annak után, más helyből közvetlenül a miskolci Kereskedelmi és Iparkamara-hoz legkésőbb f. é. szeptember hó 20-ának déli 12 órájáig nyújtandók be. Bővebb felvilágosítást a miskolci Kereskedelmi és Iparkamara ad.

Elefántok mint tűzoltók. Egy virginiai államban történt vonatkiskiklás alkalmával, mely a személykocsikat tönkretette s a mozdonyt is felborította, az ugyanazon a vonaton szállított, de sértetlenül maradt idomított elefántoknak bámulatos hasznukat vették. Kilenc idomított elefánt volt a vonaton. Mikor a kísérők kibocsátották őket a kocsikból, nemcsak, hogy a roncsalmaz alá szorult embereket megmentették, hanem oltották a tüzet is. Az összetört kocsik mázsás darabjait, öreik parancsára, szépen felemelték, vagy odább tolták és alóluk az utasokat óvatos gyengédséggel kiemelték. Azután a közeli folyónál teleszították ormányukat vízzel s visszasietve a hely színére, a tüzet eloltották.

Kirándulás Londonba. A miskolci Kereskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a londoni tanulmányut rendezősege Molnár Ákos országgyűlési képviselő vezetésével augusztus hó 15-én egy második kirándulást rendez Londonba, a melynek összes költségei: (utazás, ellátás stb.) 500 Koronára rugnak. Mindennemű felvilágosítást „Londoni tanul-

mányut rendezősege:“ (Budapest. VII. Rákócit 22. II. em. 14.) ad.

A dánosi rablógyilkosság leírása. A rablógyilkosság előtt. A rablógyilkosság elkövetése. A nyomozás. A rablógyilkosok üldözése és elfogatása. Az esküdtzéki főtárgyalás. Az ítéletek. Hivatalos adatok és gyorsírói jegyzetek alapján írta Themis. **Kapható Herrman István papírárú kereskedésében Ózdon Pusztavaszvár Grosz-féle ház.**

CSARNOK.

Hétvágás.

Vágja: **Kolumbáci.**

1. Ah, de boldog vagyok! . . . Tíz nappal anakelötte azt nyögtem: jaj: atyám, hol vagyok? Nem tudom, uraim, ki, mi volt az, aki a kezében lévő füttykösön fénylő seróffal minden irgalom és gyöngédség nélkül hátba vágott az éji setétben akként, hogy én önkénytelenül azt kérdezem: jaj atyám hol vagyok? Pedig tudtam jól, hogy az árokba vagyok. Bizony oda roskadtam én szerencsémre! Azért mondom, hogy szerencsémre, mert az ismeretlen tettes ezt látva biztosan megsajnálta s alig érezhetően ütött még hátamra hatot. Észre tértem mindjárt; no ez a hétvágásomért lett kiutalványozva, ezt az embert valaki felbérelte, s hogy lelkiismeretét megnyugtassa, a hatalmas ütés után azért legyintett még hatot. Amint elszenvedtem rám mért ütéseit hát felráz és azt mondja, adjak neki elismervényt, hogy a hétvágást hiánytalanul megkaptam. Felforrott bennem a vér, elkáptom tőle a botot, ő uccu neki, én utána s olyan hetet vágtam rajta, hogy a nyolcadik után biztosan nem kívánczolt. Mindazonáltal 4 napig nyomtam az ágyat, azért maradt el a mult számból hétvágásom. — Nem muszály ám ezt mindenkinek elhinni!

2. *Egy levél (nem szerelmes!)* Ezt a levelet amit itt közre adok a mult héten kaptam, se több, se kevesebb abban nincsen. Ime szóról-szóra.

„Tudva azt, hogy ön igazságkimondásától sohasem zárkózik el, azzal a kéréssel fordulok uraságodhoz, sziveskedjék Hétvágásában a következő dolgot szóvá tenni.

Családos ember vagyok feleségem s gyermekeim vannak s néha néha (mint ma is) cselédem is akad. Ezt azért mondom, mert a dolognak ők a bizonyosságai. Ugyanis: amint tudni is tetszik, az uborka salátához ecet is kell, a háznál nem lévén, boltba kellett érte szalajtanom. A falu és a Karu közötti új házior lakói immár azon áldásban részesülnek, hogy nem kénytelenek minden semmiségért a faluba küldeni, hát elküldöm szolgálómat egy fél liter ecetért, a fogyasztási szövetkezet fiók üzletébe. Várunk, várunk és várunk. Szolgáló leányom gyarsan szokott járni, már a falut is megjárta volna azóta; el nem tudtuk képzelni mi oka lehet késésének? Utána küldöm legnagyobb gyermekem és . . . újra várunk. Hiába. Feleségemnek elfogyván türelme (nem hiába) elmegy a vásárlókért meg az ecetért. Most már sak magam várok, hosszan, türelmesen. Nem győztem várni. Kalapom szememre vágom s indulni akarok utánok. Ejh, egyet gondoltam, visszaiutem asztalomhoz s mire a család 1/2 liter ecettel bevonult, az uborkát sózva bekebeleztem. Tudom uraságod kételkedik szavaimban, pedig ez így volt s tény az, ha sürgősen kívánok valamit, ezután a falusi szövetkezetbe küldök a Karu mellől is. . . Ilyen az a mi áldásunk, csak olyan „fiók áldás” féle.

3. *Gramofon mellett.* Ah, gyönyörű, szelid holdas est: Kitárt ablakomban merengek borongó homályodon s ábránd szötte világomban mi boldog va . . . „föl honfiak polgárok stb, stb. Ha németnek szült volna az édesanyám, legalább himmel sakrament-et mondtam volna, de mivel hogy csak magyar lettem, keservesen felsóhajték a jó Istenhez. és kívántam azt a gramofont, ami ábrándozásomban megzavart, oda, ahova egykor én jutok — a pokolba. Persze azon fellélel alatt, hogy ott a kén köves láng ürökre elnémitja átkozott lemezét. Bezárom ablakomat s elkeseredetten ledöglök (nyugovóra térek) elsáncolva magamat a kedves hangoktól paplanom által.

Van egy apa (a többi között) vig, gondtalan ember. A háza tetején golya kerülget, ő az örvendetes esemény színhelyéül szolgáló szoba melletti szobában tette készen van a gramofonjával. Vár, vár. A kezében két lemez, egyik valami ropogós induló, a másik szomorú magyar kesergő. Vár, vár. Nyilik az ajtó, kiszól a vendégfogadó bába néni: leány! Az apa pillanat alatt felteszi a lemezt s a gramofon elkezd szomorúan a magyar kesergőt.

Van egy fiatal ember is (szintén a sok között) akinek a szerelménél csak az adósága lehet nagyobb tenger, amiben el akar merülni. Nem tudatik a bizonyos ok, de bizonytalan oknak egészen a biztos okozatja, hogy a fiatal ur valamely este kölcsön kért egy gramofont és egy forintot. Az előbbi fel állítja, asztalára az utóbbinak ellenértékét szintén (= két liter közép rossz alkohol).

A gramofon el-el huzza keserves nótáját, a fiatal ur meg-huzza az áldott véru flaskókat s addig-addig huznak, amig egyszer az alkohol is elkezd a huzást, még pedig a fiatal ember fejét huzza az asztal alá. Véglgyengülése előtt összeszedi kevés erejét s föltápaszkodik, rá helyezi a gépre a kiválasztott lemezt, amire egy keserves nóta jön, aztán meg egy rémes durranás. A fiatalúr össze esik, a gramofon pedig huzza a magáét, mintha misem történt volna. . . Uraim, mégis csak kegyetlen hangász ez a gramofon!

4. **Vásárcsarnok.** Ismerek egy férfiút, kenyerre javát máj megette, napja delelőn jár. Könnyűvérű, másnak élő ember, amint mondják 16 éves korától mindig javul, de ha százszor neki kezd a javulásnak, százszor abba hagyja. Ettől as úrtól kérdezte minap egy jó barátja: Mikor javulsz már meg, Jancsikám? (igazi neve más) Gondolkozik. . . „Ha majd meglátom az ózdi vásárcsarnokot.“ Jancsi bácsi, én nem hiszem, hogy eképen meg fog javulhatni, bár én kívánok magának olyan hosszú életet, hogy még azt is megérje. Mert mi hosszúbb a szövetezeti fiók kiszolgálásánál? A vásárcsarnok eszméjének a diadal felé való cammogása.

5. **A cikkíró számár.** Ne haragudjék reám, három napja töprengem rajta, mitye-i titulus használjak kedves neve előtt? S e hosszú töprengésnek absolute semmi eredménye — egy kis fej kábuláson kívül — ugyanis én nem tisztelem meg semmi titullussal, bár ha a neve nem volna az ami, hát azt használnám illendő titulusul, így azonban nem akarom azt az urat követni, aki a multkoriban azt mondá egy másik urnak „marha vagy sertés“. Tehát csak egyszerűen: Számár! Az Istenek nem a maga és felebarátjai szám ára találták ki a babért, ott van maguknak a számárkóró, elégedjenek meg azzal. Mit gondol, olyan bőséges termése van a babérnak, hogy az ön homlokát is fel lehessen diszíteni azon lelki vád nélkül, hogy mások lettek a méltó megjutalmazásban ezáltal megrövidítve? Számár! Sima homlokra való a babér, ahol néhány levélke is gyönyörűen diszlik, ahová nem kell abból egy egész kosárral, már pedig ha ezt is oly aránytalanul juttatná a maga fejére az Isten mint „félkézre hajlított hatalmas fülkagylóit“ bizony tiz esztendőn át nem jutna babérhoz e világ semmi poétája! Maradjon maga még otthonában s ne fájjon az, hogy azt megtámadták, hisz a mai világ ilyen támadó! De ha mégis fáj a maga kis szívének, ebogatta számara, gondolja meg, hogy mivel bosszulja meg merész támadást. Lesse meg azt az urat amikor templomba megy s kiabáljon reá terjedelmes hangján, avagy újságfelolvasójává hívassa meg egy dísz lovaglásra s rugja

ott oldalba, ahogy magának jól esik, de engedje magának a számár merészséget, hogy a „közönség körébe“ tolakodik. Megengedem, hogy maga nem olyan számár, mint más számár, mert amint mondja, a gazdája minden vasárnap újságot olvas fel előtte, de még ez nem teszi olyllyá, ki a közönség köréből felszólalhat: ha már erővel fel akar szólalni kérjen meg legajább egy-két számarat, akár hacsak olyan számarat is mint maga, de jussa van az ilyesmihhez s amint vettem észre magának van abban az udvarban ilyen jó akarója. Ne gondolja, hogy ez az írása sikerült, magának. A közönség körében tapasztalt tetszés ne bódítsa el kedves számárságod, mert tudja a közönség, ahova maga merészen beszemelkedett, mulat a pajzán jó humoron, de mulat az olyan számárságon is, mint amilyennél különb még magától sem telt volna ki.

Halottam, hogy a mult vasárnap óta a megtámadott otthonban és a szomszédságában nagy az elkeseredés. A maga zápor könnyéinek már külön levezető csatornát készítettek, mert nap s nap után csak sir és kesereg a felett, hogy pályát vezetett. A gazdája pedig szinte lefogyott azóta, nagy búbanatában afelett, hogy a maga agyveleje olyan két nagy fül közé került, mert ha méltó helyére került volna, az lett volna az az újságírói talentum, aki a Güntner úr végrehajtási novelláját megbuktatta volna. Töröltesenek le a hulló könnyek és csituljon el a szivek bánata, mert higgyék el nekem, hogy az a számár már számárnak született — maga bizonyítá ezt be — s jó akarattal mondom ezt gazdájának, álljon el szándékától; a hír ugyanis azt beszéli, hogy a berlini egyetemre szándékoszik küldeni számarat tovább képzése céljából. Ha iránta való jó indulatából valami újságírói talentumot talál a sirig hű és védelemre kész számarában, hát indíton Ózdon egy harmadik lapot s tetjes tehetségével tegye tönkre a mi silány lapunkat, ahol kedves számara, vagy író deákja az első borostyánt — harapta le. . . Hejh, de keserű a borostyánfa levele!!

Az örökös lakások rendezése. Mondják, hogy az új temetőben ezután nagyobb rendben fogunk egymasmellé lenyugodni, mint a régiben. Külön helyen fognak porrá lenni a kisdedek s külön helyen a nagyok. Ha az a célja ennek, hogy majd annak idején többen férjünk e kertjébe az örök készségnek, hát így helyeseljük az osztályozást, illetve rendezést. De ha valaki akként fogja rendezni az örök lakásokat: A három utolsó sorban a szegény kisdedek, a két következőben a polgári osztály kis halottai s elején a nagy urak lehullott bimbói temetnek el. Ezek mellé a kereszt másik oldalán az első sorban a nagy urak, második és karmadikban az urak s utoljára a szegény emberek. Hát bizony ha így lesz beosztva, lerontjuk azt a régi vigasztaló hitet, hogy ott egyformák leszünk mindnyájan, s bizony mondom, sokak végoraja lesz meg keserítve és sok gyászoló fájdalomla megnagyobbítva: hát mért nem juthatok én a másik sorba, hát mért nem temethetem én az én kedvesemet ott ahol x. y. van eltemetve? . . .

7. „Hozzon meg” vagy ötvel!!!!“ Ki, kinek hol és mikor mondá ezt? A mi busolni soha nem tudó J. bácsink mondá a vézna kávésnak Borsodmegye Ózd községében annó 1908 év augusztus 10. reggel 3/4 2 órakor. A sok után hát jött még „ötvel“, mert ha ő mondja, hogy jöjjön, annak biz jönni kell, ha török (üveg és asztal) ha szakad (barátság és pártfogás) Ugy éljek, kedvemre való mondása J. bácsinak az a felkiáltó jellel bőven ellátott mondat (ha az

üveg mindig öt legyen ez is annyi.) A fene törődik vele, hogy sajnálja tőlem az üvegek cseppfolyós lelkét, azt tartom; nem elég, hogy nem fizetek, de még né is igyam????? (de kisért ez az ötös szám, csak a bankók dolgában tenné azt.) Hátha ő iszik, iszom én is, ha ő nem ihatik az én kontómra, iszom én az övére és így is megérthetjük egymást, addig míg csak össze nem vesszünk. A fenn irt reggelen nehezteltem reá egy kicsit, amidőn ugyanis felindult hangon kérdeztem tőle: hát mit hisz J. bácsi? azt gondolja, hogy be vagyok csipve (a részeg ember meg sértődik, hogyha részegnek hiszik.) Mi köztünk már ez a szöváltás is sokat jelent. Hanem elsimult jó rendjé a dolog én voltam a heves (i) az eset ugyanis úgy esett, hogy reggel felé kilépve (ketten) a kávéházból, azt kértem tőle: mi ez J. bácsi, a hold a nap-palnak világossága e már ez? „Nem tudom én édes öcsém, nem erre a vidékre való vagyok-én! nem ismerem erre a napnak járását!“ felelte ő. Én azt hittem, hogy ő azt hitte, hogy én be vagyok rúgva, azért lettem dühös, mindazáltal a békesség anyala kíséren bennünket még éjjeli utainkon is! „Igaz-e“ J. bácsi!

HIRDETÉSEK.

Tisztességes szolid fiatal ember ki a
rőfös szakmában
teljesen jártas fölvétetik

Novotny Antalhoz
Borsodnádásd.

Két jóházból való ügyes fiú
asztalos tanoncúl
felvétetik

Zbrankó Gyula asztalos üzletében
Ózd.

Hölgyek

részére nélkülözhetetlen
Legjobb arcszépítő szer a
Violette Crème

Mely az arcnak üdeséget, bارسony finomságot kölcsönöz. Legbiztosabb szer májfoltok, pattanások, szeplő, bőrtarka (mitesser) és a bőr minden tisztátalansága ellen.

Teljesen ártalmatlan, kipróbált szer mely az arcot nem teszi fényessé, hanem szerencsés összetételénél fogva arra üde hamvaságot varázsol. Ezen előnyeinel fogva a többi hasonló készítményeket jóval felülmulja.

Kapható egyedül az előállítónál:
Ádám Lajos gyógyszerész
Szent Antal gyógytárában
Ózd.

Praktikus és csodás hatású.

Egy tégely ára 1 korona

ÉRTESETÉS.

Ózdon az izr. hitközség által ujonnan létesített iskolában, tekintet nélkül a felekezetiiségre, a

tanulók beiratása

aug. hó 25-től szept. 1-ig eszközöltetnek

Klein Józsefnél.

Az iskolaszék nevében
Weisz Henrik
isk. elnök.

Hazai iparcikkek!

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtekintésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshova fordulna, minden stíli butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort jó minőségben és olcsó áron. Kárpitos műhelyben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből. — Épületfa, tűzifa, téglá, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok.

Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre.

Az ANKER élet- és járadék biztosító társaság főügynöksége.

Weiner József Ózd, az állomás mellett.